ਐੱਸ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਗਾਰਗੀ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

(2010 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1046)

ਸਤੰਬਰ 19, 2019

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860-302 ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੇਸ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ) ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਮਾਮਲਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ (ਐਸਬੈਂਡ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਪਤਨੀ) ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਚਾਹਵਾਨ ਸੀ-ਪੀਡਬਲਯੂ-7 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 8 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ) ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ: ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-ਐੱਸ-ਏ ਦੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਘਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ PIW-7 ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੰਦ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ- 3 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਲੇ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਾਰਨ ਤਣਾਅ ਭਰਿਆ ਪਲ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7-ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਕੈਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ-ਕਮ-ਟਾਇਲਟ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ-ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾ ਵਾਸ਼ਰੂਮ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੱਤ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (29.04.1997) ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (01.05.1997) ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ, ਧੀ ਅਤੇ ਜੀਜਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ - ਇਸ ਲਈ, 302 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਹੋਲਡ: ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਥਿਤ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਨੋਰਥ

1. ਪੀਡਬਲਯੂ-7 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਭੈਣ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਘਰ ਸੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਬੰਦ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਸੀ। ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ L.ਈ., ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਤਣਾਅ ਭਰੇ ਪਲ ਸਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 24][40-ਸੀ-ਡੀ]

2. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ: ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32 (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਠੋਸ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕੀ ਕਹੀਏ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25][41-ਈ-ਐਚ: 42-ਏ-ਬੀ]

ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ: ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ

3. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 28.04.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵੀ ਬਣਾਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 29.04.1997 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ 03.05.1997 ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਟੂਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇਵੋ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤੇ. ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। 01.05.1997 ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਜੋ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ (02.05.1997 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ) ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤਿਆ ਸੀ 24 ਤੋਂ 72 ਘੰਟੇ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਗਣਿਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅੰਤ 29.04.1997 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 28.2] [44-ਡੀ-ਐਫ]

4. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਪਾੜਾ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 28.3][44-ਜੀ]

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ

5. ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-8 ਸਵੇਰੇ 4.30 ਵਜੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਰਾਹੀਂ ਸਬੰਧਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। "ਚਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8 ਦੁਆਰਾ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 30.04.1997 ਅਤੇ 01.05.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜੀਬਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਤ ਦੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੱਸਦਿਆਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੜੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸਦਾ ਕੇਸ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। [ਪਰਾ 31.1] 146-ਐਫ-ਐਚ: 47-ਏ]

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ

7. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ (ਏ) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕ ਕੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; (ਬੀ) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ: (ਸੀ) ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ (ਡੀ) ਭਾਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਣ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਲਗਭਗ 2 ਤੋਂ 3 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੀ। [ਪਰਾ 32||47-ਬੀ-ਡੀ]

ਚਾਂਦਮਲ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ: (1976) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 621; ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਾਰਦਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ: (1984) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 116: [1985] 1 ਐੱਸਸੀR 88; ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਨੂਮੰਤ ਰਾਜ: ਏIR 1952 ਐੱਸਸੀ 343: [1952] ਐੱਸਸੀR 1091: ਪਾਕਲਾ ਨਾਰਾਇਣ ਸਵਾਮੀ. ਰਾਜਾ-ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1939 ਪੀਸੀ 47-ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਐਮ.ਪੀ. (2004) 12 ਐੱਸਸੀਸੀ 77; ਸੋਨਵੀਰ ਉਰਫ ਸੋਮਵੀਰ। ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ NਸੀT): (2018) 8 ਐੱਸਸੀਸੀ 24: [2018] 7 ਐੱਸਸੀR 830; ਰਮੇਸ਼ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2011) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 685 [2011] 4 ਐੱਸਸੀR 585; ਐਸ.ਕੇ. ਯੂਸਫ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2011) 11 ਐੱਸਸੀਸੀ 754: [2011] 8 ਐੱਸਸੀR 83; ਸਾਵਲ ਡੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ: (1974) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 193: [1974] 3 ਐੱਸਸੀR 74- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ ਪੈਟਨ, ਚੌਥਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 598 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੀਐੱਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ. ਕੇਨੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ.

ਮੋਦੀ: ਮੈਡੀਕਲ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਅਤੇ ਟੈਕਸੀਕੋਲੋਜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2004) 12 ਐੱਸਸੀਸੀ 77	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	8.5 ਲਈ
[2018] 7 ਐੱਸਸੀR 830	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	8.5 ਲਈ
[2011] 4 ਐੱਸਸੀR 585	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	8.5 ਲਈ
[1974] 3 ਐਸਸੀਆਰ 74	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	8.5 ਲਈ
(1976) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 621	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	13.2 ਲਈ
[1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 88	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	13.3 ਲਈ
[1952] ਐਸਸੀਆਰ 1091	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	13.3 ਲਈ
ਏਆਈਆਰ 1939 ਪੀਸੀ 47	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	25 ਲਈ
[2011] 8 ਐੱਸਸੀR 83	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	28.3 ਲਈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2010 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1046।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 05.03.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. 1998 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 359-ਡੀ.ਬੀ.

ਨਿਧੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਸ੍ਰ. ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਤਰੁਣ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ. ਵ੍ਰਿਤੀ ਗਰੁਜਰਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੱਲਵੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ.ਜਨਾਨੀ ਲਈ ਜਪਨਨੀਤ ਕੌਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਅਵਧੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਸੁਮਾਰ, ਨਿਸਰਗ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ 05.03.2008 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1997 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 63 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 09.06.1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ; ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਆਈਪੀਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

1.1 ਭੌਤਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ) ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਟਕਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ. ਮਾਮਲਾ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ (ਪਤੀ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਪਤਨੀ) ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਦੋ ਭੈਣ-ਭਰਾ, ਇੱਕ ਭਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੈਣ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 18-19 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਣ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗਵਾਹ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਭਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 01.05.1997 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1297, ਸੈਕਟਰ-15, ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-9) ਨੂੰ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਯੂਜੀਸੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਰਾਤ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬਣੇ ਕਮਰੇ 'ਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ, ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਗਰਦਨ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ।

2.1 02.05.1997 ਨੂੰ ਤੜਕੇ 4.30 ਵਜੇ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬ੍ਰਿਜਭੂਸ਼ਣ ਕੌਲ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7), ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਮਾਤਾ, ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਭੈਣ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਰਾਧਾਪੁਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8), ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਿਰਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਡਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 28.04.1997 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸਦੇ ਘਰ (ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ) ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੰਚਕੂਲਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਅਤੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 01.05.1997 ਦੀ ਰਾਤ

ਨੂੰ ਲਗਭਗ 11.30 ਵਜੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ। , ਭੈਣ ਅਤੇ ਜੀਜਾ, ਸਿਰਫ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.]

ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

2.2 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਘਟਨਾ ਲਈ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 174 ਮਿਤੀ 02.05.1997 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਸਾਬਕਾ Pਐਚ/2) ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-) ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 9); ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਸਕੈਚ (ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਸ਼ਸ਼ੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 11) ਦੁਆਰਾ ਤਸਵੀਰਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਮੌਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੀਲਬੰਦ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ (ਸਾਬਕਾ ਪੀਡੀ) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਐੱਸ1 ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਅਗਾਊਂ ਗੜੇਮਾਰੀ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਪੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤ

3. ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅਮੀਹਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1997 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 63 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 12 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ।

3.1 ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਡਾ. ਊਸ਼ਾ ਬਾਂਸਲ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। Pਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

"3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨਡ ਲਿਗਚਰ ਮਾਰਕ। ਗਰਦਨ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਗੰਢ ਦੇ ਨਾਲ ਥਾਇਰਾਇਡ ਕਾਰਟੀਲੇਜ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਲਿਗਚਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਥਾਈਰੋਇਡ ਕਾਰਟੀਲੇਜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਲਿਗਚਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਤਿੱਖਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਮੌਜੂਦ ਗਰਦਨ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਗੰਢ ਦੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਛਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਮੋਮ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ

ਕਾਰਨ... ਸੱਟ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 24 ਘੰਟੇ ਤੋਂ 72 ਘੰਟੇ ਸਨ

3.2 ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਕੌਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਾਅਵੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ: -

ਦਸੰਬਰ 1997 ਤੱਕ ਮੈਂ ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅੰਬਾਲਾ ਕਾਂਟ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਊਜ਼ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ ਦੇਵੀ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਵਿਖੇ 28.4.1997 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7.45 ਵਜੇ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਚਕੂਲਾ ਜਾਣ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਕਿਉਂ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪੰਚਕੂਲਾ ਦੇ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ... ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਘਰ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ 'ਚ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਲੰਡਰ ਵਰਤ ਕੇ ਹੀ ਚਾਹ ਪੀਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਗੈਰੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ.....ਮੈਂ 1.5.97.1.1.1 ਨੂੰ ਸੈਰ ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 11.30 ਵਜੇ ਅੰਬੂਲਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ। ਟੀ.ਆਰ. ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ (ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ)। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਸੀ. ਪੁਰੀ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਰਾਧਾ ਪੁਰੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਪੰਚਕੂਲਾ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਚਕੂਲਾ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੋ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਗਾਰਗੀ। ਮੇਰੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੈਰ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਹੇ ਸਨ, ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਮੋਮ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਐਕਸ. ਪੀ.ਐਚ. ਐਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ .....

3.2.1 ਇਸ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:-

"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈਂ 1% ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ..... ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦੋ ਭਰਾ ਅਤੇ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੈਂਸਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਵਿਆਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਲਿਆ ਸੀ।...ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਆਦਿ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦਾ ਵਿਆਹ ਲਗਭਗ 19-20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਦਾਰਕ ਨਗਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਨੇਵੀ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1 ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੇਵੀ ਜੌਹ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਲ 1978 ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਲ 1980 ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਨੇਵੀ ਜੌਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਨੇਵੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਾਲ 1981 ਜਾਂ 1982 ਵਿੱਚ ਜੰਮੂ ਵਿਖੇ ਫੋਰਬਸ ਫੋਰਬਸ, ਕੈਂਪ ਬੈੱਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਡ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ। ਦੁਕਾਨ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜੰਮੂ ਵਿਖੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਨਿਟਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਮੈਂ ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਰ 1980 ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਇੱਕ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਉਦਾਸੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅੰਬਾਲਾ ਕਾਂਟੀ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਬਾਲਾਕੈਂਟੂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ.....ਮੈਂ ਹੋਟਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈਡ ਆਉਟ ਟੂਰਿਸਟ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਪਲਵਲ ਅਤੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। , ਏਐਮਬੀਏਏਸੀਏntt.... ਮੈਂ ਕੈਮਲਿਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬੰਬਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ 3% ਸਾਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸੇਲ ਪ੍ਰੋਨੇਸ਼ਨ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ਰ (ਉੱਤਰੀ) ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ 1 ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ Vਈਸੀto ਐਚoਬੀਬੀiਈਐੱਸ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਮੈਨੇਜਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ..... ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਫੈਕਟਰੀ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਗਾਰਗੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਾਰੰਟੀ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਤਿ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ. ਗਾਰਗੀ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਫਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਗਾਰੰਟੀ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ.....

....ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰੰਗ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਕੇਸ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰੰਗ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਸ਼ਾਇਦ 28.4.1997 ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨ, ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ

ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਬਾਲਾ ਕਾਂਟੀ ਵਿਖੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ [ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.] ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

3.2.2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਘਰ ਸੀ। ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ (ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ)। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਚੱਲ (ਪੁਰਸ਼) ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਟੂਰ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ 28.4.97 ਨੂੰ, 1 ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੂਰ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ 28.4.97 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੋਈ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ? ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ....ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ 29,4.97 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਤੋਂ ਅੰਬਾਲਾ ਕਾਂਟ ਵਿੱਚ ਜੱਫੀ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰੀਬ 15 ਮਿੰਟ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ-ਰੋਂਦੇ 2/3 ਬੀਬੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਦੋ ਭਰਾ ਸਨ। ਗਾਰਗੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਇਕ ਚਾਚਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਥੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਮ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਸੀ (ਵਲੰਟੀਅਰੀ। ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਕਰੀਬ 25 ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਉੱਥੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਮੇਰੇ ਬਿਆਨ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ..... ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਾਲ 1990 'ਚ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਸਾਲ 1991 'ਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਘਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਸੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਝੂਠਾ ਲਿਆ ਹੈ।

3.3 ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਰਾਧਾ ਪੁਰੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਭੈਣ) ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ-

ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ 25.1.1997 ਨੂੰ ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਾਰ ਤਣਾਅ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਂਟ ਸੀ. ਗਾਰਗੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੰਚਕੂਲਾ ਸਥਿਤ ਘਰ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਗਾਰਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ.... ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ 2/3 ਟਾਈਮੈਕਸ, ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੇਂਟ ਗਾਰਗੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ-ਘਰ ਦੀ

ਸਹੂਲਤ ਵੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ. ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਾਰਗੀ.

1.5.97 ਨੂੰ. ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਰਾਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿਖੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਪੰਚਕੂਲਾ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਗਾਰਗੀ, ਉਸ ਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਘਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਚਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਆਈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕਦੀ ਮਿਲੀ... 1 ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਸੇਂਟ ਗਾਰਗਿਆਲੋਂਗ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

3.3.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਰਾਧਾ ਪੁਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਓਟਰ ਅਲੀਆ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ। -

"1.5.97 ਨੂੰ, ਰਾਤ ਨੂੰ 11 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਮੈਂ ਸੌਂ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੁਣ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ..... ਮੈਂ ਖੁਦ, ਮੇਰੇ ਪਤੀ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਫਿਰ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੰਚਕੂਲਾ ਚਲੇ ਗਏ..... ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਗਾਰਗੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਉੱਥੇ ਮੁਹੱਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1297, ਸੈਕਟਰ 15। ਪੰਚਕੂਲਾ ਗਾਰਗੀ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਤੀਰਫੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਸਮੇਤ ਉੱਥੇ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। 25.1.1997 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਗਾਰਗੀ। ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ 25.1.97 ਤੋਂ 1.5.97 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦੀ ਘਰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜਬਲੂਸ਼ਨ ਨੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਘਰ ਵਿਕ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਕੋਲ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਵਿੱਚ τηv ਪਲਾਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਕਿਹਾ, ਅੰਬਾਲਾ ਕਾਂਟੀ ਵਿਖੇ ਪਲਾਟ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਗਾਰਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਤਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿੰਟ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਮੇਰੀ

ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ..... ਮੈਂ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਦੀ ਧੀ ਵੈਸ਼ਾਲੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੈਸ਼ਾਲੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3.4 ਏਐੱਸ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ "ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1297, ਸੈਕਟਰ 15, ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਰਾਤ 11.15 ਵਜੇ ਮਿਲੀ।" ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ-

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਹੈਕਸੇ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ। ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸਮੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਰਸਮੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਆਂਢੀ-ਗੁਆਂਢੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਗਲੀ 'ਚ ਖੜ੍ਹੇ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ..."

(ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ)

3.5 ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗ ਪਰਵੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕੀਤਾ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ-ਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 02.05.1997 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਈਐਕਸ.ਪੀਐੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। -7; ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਰਿਪੋਰਟ ਈਐਕਸ.ਪੀਐੱਚ 2, ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਈਐਕਸ.ਪੀਏ। ਉਸਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ('ਸੀਆਰਪੀਸੀ') ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ; ਨੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

ਮੈਂ ਸੇਂਟ ਗਾਰਜ਼ੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, 1 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ 5/10 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਰਿਪੋਰਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਗਾਰਗੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਰਗੀ ਦੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਸਿਮਨੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਰੱਸੀ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਲਏ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਲਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਐਕਸਪਰਟ ਨੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨੱਥੋ ਨੂੰ

ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੌਣ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਉੱਪਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ 2.5.97 ਤੋਂ 3/4 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਡਤ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਹਵਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਤੋਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ, ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਏਰਮੰਡ ਫਲੋਰ ਤੋਂ ਗਾਰਵੀ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਸਿੱਧੀ ਪੌੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ)

3.6 ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਐਚ.ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ, ਡਿਪਟੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਸੈਕਟਰ 22, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ 28.04.1997 ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

3.7 ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਮਨੋਹਰਲਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਐੱਸ.P ਦਫਤਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਈਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਪੀ.ਡੀ. ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ-ਕਮ-ਟਾਇਲਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ (ਉਦਾਹਰਣ ਪੀਡੀ) ਬਾਥਵਟਾਇਲਟ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਲਗਭਗ 10 ਫੁੱਟ x 3 ਫੈਕਟ ਸਪੇਸ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

3.8 ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਸੰਤਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਤਤਕਾਲੀ ਸਹਾਇਕ ਆਡਿਟ ਅਫਸਰ, ਏ.ਜੀ. ਆਡਿਟ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਆਡੀਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ 28.04.1997 ਅਤੇ 29.04.1997 ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ 30.04.1997 ਅਤੇ 01.05.1997 ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਦਫਤਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਦਫਤਰੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਗਾਰਗੀ ਜਾਂ ਸੰਤ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਗਾਰਗੀ.

3.9 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ-6 Uਜੀਸੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਨ; ਪੀਡਬਲਯੂ- 11 ਸ਼ਸ਼ੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ; ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਐੱਸ। ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ,

ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੋੜ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕਰਾਂਗੇ।

ਰੱਖਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ 29.04.1997 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ 28.04.1997 ਅਤੇ 29.04.1997 ਨੂੰ ਹਰੀਲ-ਸਿਹਤ ਕਾਰਨ ਆਮ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਗੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਸ: 5 ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਲੰਡਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਮ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਬੈੱਡ ਰੂਮ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਵੈਭਵ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਬੈੱਡ 'ਤੇ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਚੋਟੀ ਦੇ ਆਟੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਸਤ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

Q.6 ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ 1.5.1997 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 11.30 ਵਜੇ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿਖੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਘੋੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ ਏ.ਸੀ. ਪੁਰੀ, ਭੈਣ ਸੈਟ ਨਾਲ ਤੰਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਧਾ ਪੁਰੀ, ਮਾਂ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਪੰਚਕੂਲਾ ਗਏ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੋ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?

ਜਵਾਬ: ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਮੀ ਭੁੱਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਭੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ।

***

0:8 ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਵੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੀ.ਐਸ. ਸੈਕਟਰ-19 ਪੰਚਕੂਲਾ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਪੰਚਕੂਲਾ ਦੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1297/15 ਵਿੱਚ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਛੱਤ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਐਸਆਈ ਅਮਰ

ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਪੁਲੀਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲਈਆਂ। ਨੈਗੇਟਿਵ ਸਾਬਕਾ P6 ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਹਨ। P& ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ ਈਐਕਸ. P9 10 ਈਐਕਸ. ਪੀ.ਆਈ.ਆਈ.

ਜਵਾਬ: ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਸ੍ਰੀ ਭੁੱਟ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਝੋਪੜੀ ਮੌਕੇ ਪੁਲੀਸ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜੀ

ਸਵਾਲ: 12 ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮ੍ਰਿਤਕ 28.4.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ 28.4.1997 ਅਤੇ 29.4.1997 ਨੂੰ ਆਮ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹੇ ਅਤੇ 30.4.1997 ਅਤੇ 1.5.1997 ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੱਤਰ ਐਕਸ. ਪੀ.ਈ. ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ
ਜਵਾਬ: ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 29.4.97 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੂਰ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ 3.5.97 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ/ਪੰਚਕੂਲਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਬਾਲਾ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ 28 ਅਤੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 97 ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਸੀ।
...
...
ਸਵਾਲ: 15 ਇਹ ਕੇਸ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ?

ਜਵਾਬ: ਇਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ ਨੇ ਝੂਠੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਸ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਸਵਾਲ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਮੈਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 2.5.97 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਫੜੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਮੰਗੇ ਸਨ।

5.1 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭੱਟ ਸੀ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਾਅਵੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ 18 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। 1 ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਵੀ ਉਸੇ ਥਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 1 ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੈਕਟਰ 22 ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਸੈਕਟਰ 22 ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਡਿਟ ਸੈੱਲ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦਾ ਘਰ ਸੈਕਟਰ 15 ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ 1 ਫਰਲਾਂਗ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਪੰਚਕੂਲਾ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਮੁਲਜ਼ਮ। ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਫਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਫਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅਤੇ ਸੰਤ ਗਾਰਗੀ ਦੇਵੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਹਿਰਦ ਸਬੰਧ ਮਿਲੇ ਸਨ।

ਤਿਰਿਓਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਗਾਰਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਗਾਰਗੀ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 9 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਨਰਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਥ੍ਰੀਫਟ ਐਂਡ ਅਰਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕਾਰਨ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ 1.5.97 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.30-7 ਵਜੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਏਰੀਆ ਗਿਆ। ਪੰਚਕੂਲਾ 15.97 ਨੂੰ ਰਾਤ 9.30 ਵਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ 11 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬੀਜ ਭੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋ 2.5.97 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 4 ਵਜੇ ਪੰਚਕੂਲਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਦੋ-ਤਿੰਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਆਏ...ਮੈਂ 1.5.96 (ਐੱਸਡੀਸੀ) ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਾਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ 2.5.97 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6.30 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦਾ ਘਰ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਫਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਟਾਊਨਟ ਨੇ ਘਰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਬਾਹਰੀ ਪੌੜੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਉੱਪਰ-ਪੌੜੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਰਿੱਲਾਂ ਦਾ ਗੇਟ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਗੇਟ ਦਾ ਤਾਲਾ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਾਸੇ ਜਿਵੇਂ ਅੰਦਰੋਂ ਵੀ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਵੀ....."

5.1.1 ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"ਮੈਂ ਗਾਰਗੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੋਸਤ-ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਝੂਠਾ ਡੀਪੈਕਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ.....ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਚੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਟੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਟੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਗੇਟ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਤੇ ਲੋਕ ਉਥੋਂ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਭੂਸ਼ਣਿਨ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਦੀ ਮਦਦ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰੋਕੀ ਨਾਥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘਰ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਗੈਰੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਤੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

5.2 ਡੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਖਿਲੇਸ਼ ਭਟਨਾਗਰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ 06.01.1997 ਤੋਂ 31.01.1997 ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਟੂਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਟਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ. ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ 14.01.1997 ਤੋਂ 01.02.1997 ਤੱਕ। ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ

6. ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ 09.06.1998 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਮੂਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 2,000/- ਕੈਸ਼।

6.1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਟਕਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ। ਅੰਦਰੋਂ ਬੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28/29.04.1997 ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਤੋਂ ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਡਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28.04.1997 ਅਤੇ 29.04.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

7. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ, 1998 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 341-ਡੀਬੀ ਅਤੇ 1998 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 359-ਡੀਬੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 05.03.2008 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ: (ਏ) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ

ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਹੁਸ਼ੈਂਡ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ; (ਬੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ; (ਈ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚਾਹ ਪੀਂਦੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਿਰਿਓਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਚੌਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ, (ਡੀ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਦਿਹਾਂਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧੀ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7.1 ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ:

21 ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਉਹੀ ਬੈੱਡ ਰੂਮ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਾਰਗੀ ਦੇਵੀ ਸੌਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ. ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸੇ ਘਰ ਦੇ ਚੌਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਗੁਦਾ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ. ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਪੀ.ਸੀ. ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਂਚ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ.

...

23. ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ PIW-7 ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਪੁਰੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਸਲੂਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਧਾਪੁਰੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿੱਚ ਰਾਧਾਪੁਰੀ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਗਾਰਗੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ। ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ, ਪੀਡਬਲਯੂ7 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ, ਕਿ ਤਿਰੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 28.4.1997 ਨੂੰ

ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਦੇ ਘਰ ਅੰਬਾਲਾ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਚਕੂਲਾ ਦੀ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਫੇਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਭੇਜੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਾਰਗੀ। 28.4.1997 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਕਹੇ ਗਏ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਗੈਰੇਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ (ਐੱਸ.ਸੀ) ਨਾਲ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਹੈ, ਸੈੱਟ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ. ਗਾਰਗੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

29. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕੇਵਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਰੇਲ ਨੇ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲਟਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਹਾਬਸ ਤਿਵਾੜੀ, ਰਮੇਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਗਾਰਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸਨ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਸੀ. ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਗਾਰਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਾਰਗੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(ਅੰਡਰਫਾਈਨਿੰਗ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ)

ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦ

8. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤਾਂ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥੰਦ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-7 ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਵਿਖੇ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਗਭਗ 18-19 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਖੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਬਣੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

8.1 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਨੂੰ 28.04.1997 ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਊਣਤਾਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ।

8.2 ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਟਿੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਕੁਤਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਭ 'ਤੇ ਦਰਜ.

8.3 ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਖੁਰਚਣ, ਅਲਮਾਰੀ, ਸੱਟਾਂ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਾਇਓਡ ਦੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ।

8.4 ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਰਗੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਲੜੀ ਭੌਤਿਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

8.5 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਐਮ.ਪੀ.: (2004) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 77: ਸੋਨਵੀਰ ਉਰਫ਼ ਸੋਮਵੀਰ ਬਨਾਮ ਦਿ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਆਫ਼ ਦਿੱਲੀ): (2018) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 24; ਰਮੇਸ਼ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ: (2011) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 685; ਐਸ ਕੇ ਯੂਸਫ਼ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ: (2011) 11 ਐਸਸੀਸੀ 754: ਅਤੇ ਸਾਵਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ: (1974) 4 ਐਸਸੀਸੀ 193।

9. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9.1 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਲਾਸ਼ ਲਟਕਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਪੈਰ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣਗੇ। ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੋੜੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਸ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਚਨਚੇਤ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 29.04.1997 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। 01.05.1997 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ, ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਭਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਿਤੇ ਵੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬੋਝ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

9.2 ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਇੱਥੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਸਾਲ 1997 ਜਦੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਕਨੈਕਟੀਵਿਟੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

9.3 ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਵਰਗੇ ਕਾਰਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭੌਤਿਕ ਪਹਿਲੂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ; ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਰੀਖਣ

10. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਕਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ.

ਹਾਲਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਲਈ ਬਿੰਦੂ

11. ਇਹ ਇਕਦਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ, ਭੌਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਬੇਵਕਤੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਲੇਸ ਰੂਚ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲਟਕਾਉਣਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕਾਉਂਟ ਹਵ ਐਚਡੀਡੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੋਟਰ ਸਨ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਕਿ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਖਰਕਾਰ 29.04.1997 ਨੂੰ ਸਾਚ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਡੀਸੀਮੋਡ ਮੋਡ ਕਿ ਉਹ 01.05.05 ਨੂੰ ਗੀਓਂਗ ਵੂ ਆਇਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਚੁਰੂੰਗ ਹਾਈ ਕਰੇਗਾ। 1197, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਐਂਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਝੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪਲੇਸੀਆਮਾ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਸ਼ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਬੁੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ.

11.1. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲੜੀ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ:-

ਏ) ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਤਮਘਾਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਲਟਕਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

ਬੀ) ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ;

ਸੀ) ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ;

ਡੀ) ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ; ਅਤੇ

ਈ) ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਤ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਤੋਂ 24 ਤੋਂ 72 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ 02.05.1997 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 28.04.1997 ਅਤੇ 29.04.1997 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ।

11.2. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ?

12. ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਪੀਟਾਮਡੰਡੈਂਸ਼ੀਅਲ ਰਿਲੇਟ ਕੁਇਡ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਪਸ ਕੀ ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ।

13. ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਤੱਥ ਸਿੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13.1. ਅਣਗਿਣਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

13.2. ਚੰਡਮਲ ਅਤੇ ਔਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ. ਕਪਾਸ਼ਨ ਦਾ ਸਟੈਚੂ (1976) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 621 ਇਹ ਗਿਣਤੀ

"14. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਪਹਿਲੀ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੀਜਾ, ਹਾਲਾਤ, ਸੰਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪਰਾਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

13.3. ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਾਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ: (1984) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 116 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਹਨੂਮੰਤ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ: ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 343, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿੱਚ:-

"153. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥਿਕਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ "ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ" ਅਤੇ "ਕੀ ਉਹ" ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਿਬਰਾਓ ਬੋਬਡੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1973) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 793] ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੰਤਰ ਹੈ "ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"। ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: [ਐੱਸਸੀਸੀ ਪੈਰਾ 19, p. 807: ਐੱਸਸੀਸੀ (ਸੀri) ਪੀ. 1047)

"ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਦੂਰੀ ਲੰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ।"

(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ,

(3) ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(4) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

(3) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

154. ਇਹ ਪੰਜ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੰਚਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

13.4. ਸੋਨਵੀਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ:-

"82...ਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2011) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 685 ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੈਰਾ 17 ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: (ਐੱਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 693)

"17. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤ ਇੰਨੇ

ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

13.5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਾਰਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਜੋੜਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

13.6 ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ.W. ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਪੈਟਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ:

"ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਾਲਾਤ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਸੁਰਾਗ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ"।

ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਈ ਖਾਮੀਆਂ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ

14. ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਤੇ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿਚ ਕਈ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

15. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਇੰਨੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਹੁੰਦੀ?

15.1. ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੇ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਕਦੋਂ, ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮਿਲੀ। ? ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ "ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ। ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਜਾਂ ਆਮ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੰਦਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 02.05.1997 (ਈ ਐਕਸ. ਪੀ ਐੱਚ/1) ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5.30 ਵਜੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-9 ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਈਐਕਸ.ਪੀਐੱਚ/1 ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਇਸ

ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਾਰਥਕ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ 9.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਥਾਣੇ ਗਿਆ। 01.05.1997 ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

15.2. ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-7 ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਟੀ.ਆਰ. ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੂੰ ਰਾਤ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇਕ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਟੀ.ਆਰ. ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਉਸ ਸਾਥੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

15.3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪਾੜੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਖੁਦ ਮੁਖਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭੱਟ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ 'ਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਏਐੱਸ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭੱਟ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਕਠਿਨ, ਅਤੇ ਅਣ-ਉੱਤਰ, ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 4 ਤੋਂ 5 ਘੰਟੇ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਏਐੱਸ। (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਨੇ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

15.4. ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏਐਸਆਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੀ. ਉਮਰ, ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ. ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਨੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਵਾਸ਼ਰੂਮ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ)? ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਦਾ ਆਚਰਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ।

15.5 ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10. ਨੇ 5-10 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ

ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲੈਣ ਦੀ ਵੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ।

15.6 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸੁਰਾਗ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੇ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਰ ਨੇ ਸਾਈਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਮਾਹਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਗਏ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣੇ ਸਨ!

15.7 ਉਪਰੋਕਤ ਅਣ-ਵਿਆਖਿਆ ਕਮੀਆਂ.ਪਰਫੋਰਸ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ। . ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਜੋਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਭੁੱਲਾਂ, ਪਰਫੈਰੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

16. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਜੀਜਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦਾ ਪਤੀ-ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। /ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

17. ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭੈਣ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। -8)। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਤਲ ਜਾਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ

18. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮੌਤ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਦਮ ਘੁੱਟਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿ ਲਟਕਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਪੈਰ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਹੇ ਸਨ, ਗੋਡੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਚੱਪਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਮਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੁਰਚੀਆਂ, ਘਬਰਾਹਟ, ਜ਼ਖਮ ਆਦਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਇਓਡ ਦੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟੀ ਸੀ।

18.1. ਅਸੀਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.- ਡਾ. ਊਸ਼ਾ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫੋਟੋਆਂ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ "ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨਡ ਲਿਗਚਰ। 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗਰਦਨ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਗੰਢ ਦੇ ਨਾਲ ਗਰਦਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਗਚਰ ਮਾਰਕ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ"। ਦੂਸਰਾ ਲਿਗਚਰ ਮਾਰਕ ਗਰਦਨ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ "ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਦਮ ਘੁੱਟਣਾ" ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੀ. ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਇਓਡ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟੀ ਸੀ। ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਬਰਾਹਟ/ਖੁਰਚਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਢੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਇਓਡ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਡਾਕਟਰੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈਓਡ ਹੋਨ ਦਾ ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਹਾਇਓਡ ਹੱਡੀ ਦੇ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

18.2. ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਦੀ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

19. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਤੀਰਫੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲਟਕਾਉਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ

ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?

20. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਤਲ ਨੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੱਖੇ ਤੋਂ ਲਟਕਾਇਆ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਸ਼ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਜੁਰਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੋਈ ਘਾਤਕ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਥਿਤ ਧਮਕੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਆਤਮਘਾਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਆਤਮਘਾਤੀ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ, ਹੁਣ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਥਿਤ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਨੋਰਥ

21. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਸਲੂਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ (ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਰਾਧਾਪੁਰੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਭੈਣ)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਕਈ ਸ਼ੰਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

22. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਗੌੜਾ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ

ਗਵਾਹੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.

22.1. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ ਪਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਸੀ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿ, 1978 ਤੋਂ 1980 ਤੱਕ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਜਲ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੈਟਲ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜੋ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਜੱਦੀ ਘਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਾਈ ਉਸ ਨੇ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ, ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਸਾਥੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭੱਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਗਾਰੰਟਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨ ਕੁਝ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਮੰਗਿਆ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

22.2. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਦੁਆਰਾ ਐਫ।ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕਤਲ ਨੂੰ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਅੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਸੀ।

22.2.1. ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 28.04.1997 ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਦਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਪੰਚਕੂਲਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਤ ਭਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਚਕੂਲਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਏ ਖਦਸ਼ੇ ਸਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਹਾਲ-ਚਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਦਾ ਆਚਰਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ

ਸਹੀ ਤਾੜਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8 ਰਾਧਾ ਪੁਰੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਫਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

23. ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਰਾਧਾਪੁਰੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਪੁਲਸ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਸਗੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਉਕਤ ਧੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ। ਸਥਾਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ; ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਲਾਟ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੱਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਉੱਭਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦੀ ਘਰ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ (ਪੀਡਬਲਯੂ -7) ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

24. ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਘਰ ਸੀ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਕਮਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ, ਕਈ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਬੰਦ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਸੀ। ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਭਾਵ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਾਰਨ ਤਣਾਅ ਭਰਿਆ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਹਨ।

25. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਐਲਾਨ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ

ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ। ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 (1)", ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਠੋਸ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

25.1. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭੱਟ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੰਗੀ ਸਾਖ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਜੋਂ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਖਿਲੇਸ਼ ਭਟਨਾਗਰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕਾਰਕ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 14.01.1997 ਤੋਂ 01.02.1997 ਤੱਕ ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਟਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਰਾਧਾਪੁਰੀ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ 25.01.1997 ਨੂੰ ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਪਤੀ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ) ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ.

26. ਅਸੀਂ ਪਾਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਕ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ: 1.5.97 ਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਚਕੂਲਾ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਿਰਲੋਕੀਨਾਥ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, “ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ, (ਸਾਬਕਾ ਪੀਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਈਟ ਸਕੈਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ ਸੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 10 ਫੁੱਟ x 3 ਫੁੱਟ ਆਕਾਰ ਦਾ ਕਮ-ਟਾਇਲਟ, ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਾਸ਼ਰੂਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

27. ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੱਤ ਹਨ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ। ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਠੋਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ/ਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਇਰਾਦਿਆਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ: ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ

28. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ।

28.1. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਛੱਤ ਹੇਠ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਐਕਟ" ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਵੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਇਸ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਬੋਝ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਵਲ ਦਿਵਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"10. ਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 103 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ 106 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਬੋਝ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਸਬੂਤ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਜਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ.....

28.2. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 28.04.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵੀ ਬਣਾਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 29.04.1997 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ 03.05.1997 ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਟੂਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 01.05.1997 ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਜੋ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ (02.05.1997 ਤੋਂ 12.30 ਵਜੇ) ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤਿਆ ਸੀ 24 ਤੋਂ 72 ਘੰਟੇ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਗਣਿਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ

ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅੰਤ 29.04.1997 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

28.3. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਪਾੜਾ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਐਸ.ਕੇ. ਯੂਸਫ (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

"21. ਆਖ਼ਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਿਊਂਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਲੇਖਕ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ

29. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ "ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਚਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ। ; ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਡੀ.ਡਬਲਿਊ.-8 ਸਵੇਰੇ 4.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੀਤੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਦੇਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭੱਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਬੰਧਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। "ਚਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8 ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 30.04.1997 ਅਤੇ 01.05.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

30. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ। ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਇਹ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਤ 9.30

ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 01.05.1997 ਨੂੰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਦੇ ਏਐਸਆਈ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਕਈ ਬਲਾਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

31. ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਕਾਤਲ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਟਕਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਧਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੜੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ।

31.1. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਤ ਦੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਲਟਕਾਇਆ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਨੁਕਸ ਦੱਸਦਿਆਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਕੋਡ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੜੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ

32. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ (ਏ) ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮੌਤ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਤਲੇਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮਘਾਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ

ਨਾਲ ਲਟਕ ਕੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼; (ਅ) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, (ਸੀ) ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ (ਡੀ) ਭਾਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਣ ਵਿਚ ਕਰੀਬ 2 ਤੋਂ 3 ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।

33. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਈ ਹੋਰ ਖਾਮੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਥਿਤ ਹਾਲਾਤ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

33.1. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਪੌੜੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਕਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵਾਰਦਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਵਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਟਕਾਉਣਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

34. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ

35. ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਥੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਕੋਣ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਧਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹਾਲਾਤ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

36. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate